

[Bolligministeren]

gelig ville man kunne ændre det, hvis der var et ønske om det, men jeg mener, at der ligger en så lang tradition for specielt inden for disse områder at have denne særlige belåning, og derfor er den også medtaget i lovforslaget i den form, det har fået.

Spørgsmålet om kontantlån har været nævnt af både hr. Baadsgaard og hr. Holger K. Nielsen. Dertil kan jeg sige, at det, som også bl.a. fru Lizzie Lichtenberg var inde på, hænger sammen med den ændrede udformning af balanceprincippet, som lovforslaget er udtryk for, hvor der ikke mere kræves sammenhæng mellem det enkelte lån og de udstedte obligationer, men alene mellem de samlede betalinger fra låntagerne og instituttets samlede pligtige udbetalinger til obligationsejerne. Vi har også dermed imødekommet et ønske fra Realkreditrådet om en sådan fleksibilitet. Jeg har ingen betænkeligheder ved at foreslå det, men jeg kan sige til hr. Baadsgaard, at det naturligvis er drøftelser, som skatteministeren både har været og vil blive involveret i. Det fremgår også af fremsættelsen, at der på skatteområdet vil komme forslag på et senere tidspunkt, og derfor er det helt givet, at skatteministeren vil blive inddraget i den yderligere fastsættelse af, hvordan disse kontantlån skal finde sted.

Spørgsmålet om tilsynet har været nævnt af forskellige ordførere. Jeg vil starte med at bekræfte, at statsministeren har nedsat et hurtigtarbejdende udvalg, der skal se på tilsynets placering. Jeg ville ikke have noget imod, hvis Realkreditilsynet blev slået sammen med Finansilsynet, men hvor et sådant tilsyn endeligt skal placeres, er det naturligvis statsministeren, som afgør på baggrund af udvalgets indstilling. Men med den udvikling, der sker på det finansielle område, ville jeg egentlig ikke synes, det var urimeligt, at man også slog disse tilsynsbestemmelser sammen.

Jeg kan i øvrigt sige, at en hel række af de bestemmelser, som indgår i dette lovforslag, også er en tilpasning til de regler, som allerede eksisterer inden for bank- og sparekasselovgivningen, og dermed altså også udtryk for, at vi finder det naturligt, at vi har nogenlunde parallelle regler på de to områder, som jo er ret nært beslægtede.

Hr. Holger K. Nielsen rejste spørgsmålet, om vi måske ikke var for tidligt fremme i henseende til EF-reglerne og egentlig tog forskud på

nogle af glæderne. Jo, vi er på nogle områder lidt længere fremme end egentlig påkrævet. Men jeg kan sige, at det er gjort ud fra den, synes jeg selv, gode indstilling, at det altid gælder om her i tilværelsen at skue fremad. Vi regner med, at de regler, der er fremlagt her, er regler, som branchen kunne ønske sig at leve med i den udvikling, som hele tiden kommer til at foregå, også inden for EF. Derfor har vi også prøvet at gøre reglerne så erhvervsvenlige som muligt og sådan set på forhånd tilpasset dem en udvikling, som vi kan se vil komme inden for EF.

Hr. Holger K. Nielsen rejste spørgsmålet om den accessoriske virksomhed, og andre har også været inde på det – det var sågar hr. Holger K. Niensens tidligere partifælle hr. Herluf Rasmussen, der pludselig forfaldt til sin SF-fortid og mente, at det her med den accessoriske virksomhed måske ikke udelukkende var af det gode.

Jeg er selvfølgelig lidt ked af, at hr. Holger K. Nielsen ikke har større tillid til vennerne i Øst-europa, end at han ikke rigtig bryder sig om deres forskellige former for bureaukrati og samfundsopbygning, men jeg kan sige, at den accessoriske virksomhed, som dette lovforslag åbner for, jo i forslagens bemærkninger udtrykkelig beskrives som en virksomhed, der skal være af umiddelbar betydning for realkreditvirksomheden. Det vil sige, at der vil blive stillet ret strenge krav til, hvor langt man kan gå.

Men som det gælder på så mange andre områder inden for dette store kompleks, vil der jo også her hele tiden ske en udvikling. Derfor er jeg uenig med hr. Holger K. Nielsen i, at reglerne bør fastsættes i lovtæksten; tværtimod tror jeg netop, som også nævnt i bemærkningerne, at det er på grundlag af konkrete eksempler, at vi lettest kan afgrænse, hvad der egentlig er accessorisk virksomhed med umiddelbar betydning for realkreditvirksomhed. Jeg kan nævne som eksempel, at der jo allerede er åbnet mulighed for realkreditinstitutterne for at gå ind i ejendomsbranchen, og det er noget, som vi har vurderet er accessorisk virksomhed, fordi det har umiddelbar tilknytning til deres realkreditvirksomhed.

Med hensyn til forhåndsbelåningen spurgte hr. Holger K. Nielsen, om der var tale om opstramning eller tilbageskridt. Jeg vil sige, at det vel egentlig kan siges at være både det ene og